Vreugdeschakel

Gerard (K XII n)

Een hoogvlieger in de familie

Bij het doorlezen van ons familieboek kom je beroepen tegen waarvan je denkt: 'Daar zou ik wel eens wat meer van willen weten'. Zo stuitte ik onlangs in de K-tak op de in Noordwijkerhout wonende *Gerard (K XII n)*, voluit Gerardus. Hij is vlieger bij de Koninklijke Marine. Mijn nieuwsgierigheid was gewekt en een afspraak snel gemaakt. Hij was toevallig een paar dagen thuis. Op een van de eerste lentedagen reed ik vanuit Zeeland naar Noordwijkerhout.

Het is niet zo verwonderlijk dat de gegevens van *Gerard* en zijn gezin in ons meer dan 10 jaar oude familieboek niet meer helemaal kloppen. Hij is inmiddels verhuisd en heeft nu twee kinderen van 10 en 12 jaar oud. Zijn baan bij de Marine heeft hij achter zich gelaten voor een betrekking als piloot bij de KLM. *Gerard* mag zich inmiddels gezagvoerder noemen. Dat alles maakt hem niet minder interessant, integendeel.

Ik wilde maar één ding

Gerard vertelt met veel enthousiasme over zijn beroep. 'Ik ben mijn carrière begonnen als stuurman bij Shell. Dat was nog voordat ik in militaire dienst moest. Die diensttijd bracht ik bij de Koninklijke Marine door op het fregat Van Speyk. Na mijn diensttijd ben ik naar de Luchtvaartdienst van de Marine gegaan. Daar krijg je een opleiding die helemaal is afgestemd op een bepaald type vliegtuig. Voor mij waren dat de Brequet Atlantic en de Orion. Na een paar jaar als tweede vlieger ervaring te hebben opgedaan, ben ik eerste vlieger geworden. Ik heb bij de Marine ook nog een poosje dienst gedaan op Curaçao. Na beëindiging van mijn contract kon ik voor een paar jaar bijtekenen, maar dat heb ik niet gedaan. Ik vertrok naar Transavia', aldus *Gerard*. Als ik hem vraag waarom, antwoordt hij: 'Als je bij de Marine bijtekent, dan wil dat nog niet zeggen dat je altijd mag blijven vliegen. Het is niet uitgesloten dat je op een gegeven moment een kantoorbaan krijgt. Je weet van tevoren dus niet wat je over een paar jaar zult doen. Het risico dat het op een kantoorbaan zou uitdraaien was te groot. Ik had geen zin de hele dag op een kantoor te moeten zitten. Ik wilde maar één ding en dat was vliegen.'

Gezagvoerder

Bij Transavia kreeg *Gerard* de gebruikelijke opleiding van een maand of twee, in zijn geval voor een Boeing 737. Uiteraard werd hij, net zoals andere piloten, jaarlijks getest om te laten zien wat hij waard was. Na zijn opleiding ging *Gerard* met een geroutineerde instructeur en 120 passagiers op stap. Gedurende zijn hele tijd bij Transavia was hij co-piloot.
'Bij de KLM was ik achtereenvolgens co-piloot op een Boeing 737, co-piloot op een Boeing 747 en nu gezagvoerder op een Boeing 737', aldus *Gerard*. (Voor de niet-insiders: een Boeing 747 is een enorm groot vliegtuig dat plaats biedt aan ongeveer 400 passagiers.)
Zijn overstap naar de KLM licht hij als volgt toe: 'Bij Transavia vlieg je meestal naar Griekenland en de Canarische Eilanden. Nou, dat word je op den duur wel een beetje zat. Ik wilde wel wat meer. Bij een grote luchtvaartmaatschappij als de KLM is er voor een piloot veel meer variatie te vinden. Op het ogenblik ben ik gezagvoerder op een Boeing 737, maar het liefst zou ik gezagvoerder zijn op een Boeing 747 en dan vliegen op de intercontinentale trajecten.'

Onregelmatig en druk leven

Tijdens ons gesprek vertelt *Gerard* ook dat zijn werk erg onregelmatig is. 'Je bent meestal een dag of vier achterelkaar van huis en dan heb je weer een paar dagen vrij. Ik vlieg nu op bestemmingen binnen Europa. Ben je van huis dan zit je 's nachts dus met de andere bemanningsleden in een hotel ergens in Europa. De KLM is efficiënter gaan werken en daardoor wordt steeds meer van de 'crew' verlangd. Vroeger stond je ergens nog wel eens een keer enkele dagen stil, maar dat gebeurt nu zelden meer. Ook de tijd tussen de vluchten is korter geworden. Soms zitten er maar 50 minuten tussen de landing met het ene vliegtuig en het vertrek met het volgende.' Eigenlijk ziet *Gerard* dus veel minder van de wereld dan je zou verwachten. 'Zoals ik al zei', vervolgt hij, 'is de tijd tussen twee vluchten soms heel kort. Af en toe blijf je 's avonds wel eens ergens, maar veel verder dan de stad waar het hotel zich bevindt, kom je niet. En heb je het geluk dat je ergens een paar dagen staat, dan wil dat nog niet zeggen, dat je weg kunt. In sommige landen, denk bijvoorbeeld aan Afrika, is de infrastructuur zo slecht, dat je niet op pad kunt. En het kan te onveilig zijn om het hotel of de stad te verlaten.'

zie verder op pag. 2

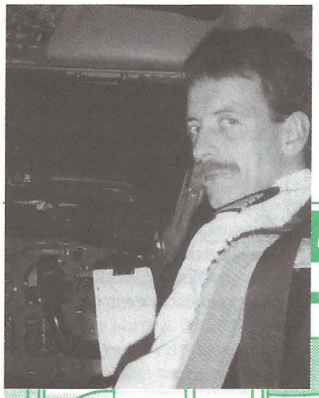

Gerard Vreugdenhil, gezagvoerder bij de KLM

Over de naam gesproken (9)

Kinderen krijgen de achternaam van de vader als de ouders niet vooraf hebben besloten hun nakomelingen de naam van de moeder te geven, zo besloot de Tweede Kamer op 17 april 1996. Een ruime kamermeerderheid steunde een motie van de VVD met deze strekking. Het voorstel van staatssecretaris *Schmitz* van Justitie om de naam van de moeder als uitgangspunt te nemen, haalde het ondanks steun van PvdA en D66 niet.

Als u het uitvoerige artikel op pagina 2 van onze vorige editie (no. 33 van februari 1996) nog eens naleest dan zult u met ons concluderen dat er eigenlijk niets is veranderd. Ook blijkt een meerderheid in de Tweede Kamer de door de historica en bestuurskundige *Irene Diependaal* geopperde mening te delen.
Staatssecretaris *Schmitz*, PvdA en D66 wilden dat kinderen de achternaam van de moeder krijgen, tenzij de ouders anders besloten hadden. Met het invoeren van die keuzemogelijkheid konden de VVD en de oppositie wel instemmen, maar zij vonden het voorstel van de staatssecretaris veel te ver gaan. 'Onbegrijpelijk, want de VVD was eerder principieel voor de moedersnaam als ouders niet zouden kiezen', zo citeerde het *Algemeen Dagblad* PvdA-Kamerlid *Van der Burg*. 'En', aldus de krant, ' VVD-Kamerlid *Van der Stoel* zegt dat een overgrote meerderheid van de fractie voor de achternaam van de vader is. Bovendien krijgen ouders wel de keuzevrijheid en dat is het belangrijkste'. Tot zover het *AD*.

Interesse?

Het besluit van de Tweede Kamer over de keuze van de naam kreeg weinig publiciteit, veel minder dan bijvoorbeeld de op dezelfde dag genomen beslissing over het homohuwelijk.
In het vorige nummer verzochten wij onze lezers te reageren op het voorstel van staatssecretaris *Schmitz*. Tot onze verbazing ontvingen wij daarop geen enkele reactie. Moeten wij daaruit afleiden dat onze familieleden er helemaal niet meer zo geïnteresseerd in zijn of kinderen de naam van de vader of de moeder krijgen. Is dat nu werkelijk zo?

Jaap (red.)

Vlieglessen

Je vraagt je af of *Gerard* altijd al piloot wilde worden. Het blijkt dat hij dat inderdaad van jongs af aan wilde. 'Nadat ik gevaren had en voordat ik in dienst moest, heb ik een tijdje op de veiling gewerkt. Weet je waar mijn geld aan opging? Aan vlieglessen.' Gerards echtgenote weet het nog sterker te vertellen. 'In de tijd dat hij nog voer, zag hij eens een vliegtuig overkomen. Weet u wat hij tegen mij zei? Daar vlieg ik later in.'

Disco-oren

De eisen voor een functie als piloot zijn zwaar. Je moet gezond zijn en in het bezit van een havo-diploma met Nederlands, Engels, wiskunde en natuurkunde. Je mag slechts een minimale oogafwijking hebben. Het gehoor moet zeer goed zijn. 'Tegenwoordig schijnen er nogal wat jongeren afgekeurd te worden omdat ze disco-oren hebben', weet *Gerard*. 'Bij de selectie krijg je oefeningen in een simulator en als je een kans wilt maken moet je tijdens de selectiedagen wel vooruitgang boeken. Tenslotte moet je ook voor een aannamecommissie verschijnen. De selectie is erg zwaar omdat de kosten van de opleiding zo hoog zijn.' Gekke dingen heeft *Gerard* nooit meegemaakt. 'Geen ongelukken, ook geen bijna-ongelukken. Het onderhoud krijgt bij de KLM bijzonder veel aandacht. Ook aan het personeel worden hoge eisen gesteld. Door de hoge kwaliteit is de kans op ongelukken erg klein. Nee, ook kapingen heb ik gelukkig nooit meegemaakt', aldus *Gerard*.

Het is inmiddels weer vakantietijd, dus misschien vliegen lezers van de *Vreugdeschakel* een dezer dagen met een KLM-toestel naar hun bestemming. We adviseren u eens te letten op de naam van de gezagvoerder van het vliegtuig. Wie weet vliegt u met *Gerard Vreugdenhil* naar de zon...

Teun (red.)

VAN HET BESTUUR

Financieel overzicht

Met voldoening stelt het bestuur vast, dat in 1995 meer donaties binnenkwamen dan in enig voorgaand jaar. De enig mogelijke conclusie hieruit is dat er veel waardering is voor het werk van het bestuur van de familiestichting en met name voor de redactie van de Vreugdeschakel.

De organisatie van de derde familiereünie heeft vorig jaar tot extra kosten geleid. Door de positieve financiële resultaten van de voorgaande jaren komt het werk van de stichting evenwel niet in gevaar.
Wel vragen wij iedereen die de jaarlijkse donatie nog niet heeft overgemaakt, alsnog dit teken van waardering over te schrijven.

Het bestuur zou graag wat meer financiële armslag hebben. In samenwerking met de enthousiaste redactie en het secretariaat zou het dan bijvoorbeeld mogelijk zijn iedere keer een *Vreugdeschakel* van 8 pagina's te laten verschijnen.
Overigens wordt ook met veel inzet gewerkt aan het vastleggen van de familiegegevens in een genealogisch computerprogramma. De gegevens zullen daardoor gemakkelijker te benaderen zijn en blijven.

De cijfers zijn:

	1995	1994
Ontvangsten		
Aantal	427	416
Donaties	11.348,94	10.850,00
Verkoop boeken	825,00	825,00
Verkoop wapens	300,00	25,00
Verkoop winkel	878,50	416,00
Rente	1.455,04	1.767,21
Advertenties	0,00	300,00
Diversen	470,00	
	15.277,48	14.183,21
Uitgaven		
Vreugdeschakel	11.006,69	8.573,98
Bestuurskosten	291,25	604,70
Familiedag & winkel	6.662,50	099,40
Algemene kosten	200,60	341,91
Bankkosten	0,00	0,00
	18.161,04	9.619,99
Saldo ontvangsten/uitgaven	- 2.883,56	4.563,22

Penningmeester

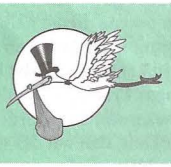

'Nieuwe' buitenechtelijke tak?

Ook in de Vreugdenhillenstamboom kan van alles gebeuren. Wat zou u denken van een 'nieuwe' buitenechtelijke tak in de familie? Kan toch?' schreef *Cornelis* (Cor) *Bernardus Vreugdenhil* (O XI o) uit Kampen ons kort geleden. 'En,' zo vervolgde hij, 'ooit ben ik 'bang' geweest dat het terugzoeken in de stamboom van de Vreugdenhillen zou eindigen in een hooiberg... Gelukkig bleek dat na het schitterende werk van Koos Verhulst niet het geval te zijn. Bedankt Koos!
Mijn vreugde van de laatste jaren werd na de laatste Vreugdeschakel helaas weer wat getemperd: er bleek een nieuwe buitenechtelijke tak te zijn. Nog wel in onze eigen O-tak. Geen catastrofe natuurlijk, want de ouders hebben er ongetwijfeld plezier aan beleefd, maar toch... Opmerkzame lezers zullen het zelf al wel hebben ontdekt in de laatste Vreugdenhillenkroniek. Let op:

Geboren:
11.08.1992 te Leiden, **Bernardus Johannes**, zoon van Johannes Reinier Vreugdenhil (O XI o,1) en Hilligje Pierik

Gehuwd:
02.10.1992 te Genemuiden, **Johannes Reinier Vreugdenhil** (O XI o,1) en Hilligje Pierik

Toch aardig van die Johannes Reinier, vindt u niet? Om te trouwen met een moeder, die een kind van twee maanden heeft. Of was hij de vader? En kwamen ze toch nog op het idee om naar het stadhuis te stappen toen hun zoon twee maanden oud was? Toch benieuwd hoe Bernardus Johannes van achteren heet. Laat ie nu toevallig mijn kleinzoon zijn.. en ik weet niet beter of hij wordt 11 augustus twee jaar. Hij zal dus wel in 1994 geboren zijn.'

Wij danken onze naamgenoot uit Kampen voor zijn bijdrage en bieden hem namens onze secretaris excuses aan voor de onjuiste vermelding. Hij eindigde zijn brief met complimenten aan het adres van de redactie en de secretaris, die -wij citeren- 'alle mutaties nauwgezet bijhoudt en zo nu en dan grapjes uithaalt om te controleren of alles wel goed gelezen wordt'.

Redacteur Teun:

Een blije personeelsfunctionaris

Een stadsmens is hij niet en dat zal hij ook nooit worden. Geboren en opgegroeid in Loosduinen verlangt *Teun* sterk terug naar het zeer rustige dorp van weleer. Het Loosduinen van nu is hem te groot en druk. Na zijn vijfentwintigste koos *Teun* alleen rustieke woonoorden als domicilie: Kaatsheuvel, Aalbrug en Kruiningen. In dat Zuid-Bevelandse Kruiningen, hoofdplaats van de gemeente Reimerswaal, leeft en werkt hij nu. Het is een best leven voor hem, zijn vrouw en zijn drie kinderen, zo vindt *Teun*.

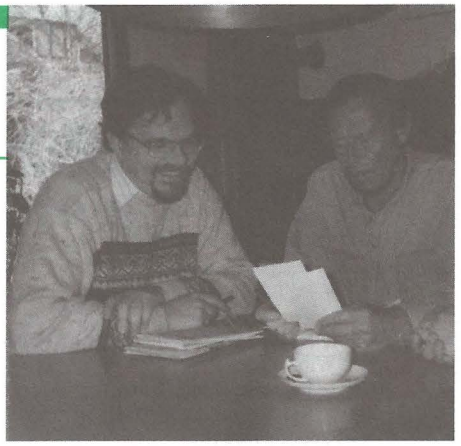

De geïnterviewde redacteur Teun (links) en de interviewende eindredacteur Jaap.

Teun is de jongste van de drie zonen van *Arend (0 IX l)* en *Nel Vreugdenhil*. 'Arend? Jawel, die Arend', zo bevestigt *Teun*. 'Vorig jaar liep hij voor de vijfentwintigste keer de Vierdaagse, daar als vijfentachtigjarige toch wel de aandacht trekkend. Overigens ben ik met dat meedoen met de Vierdaagse begonnen, maar na drie keer hield ik het voor gezien. Hij dus niet. Maar terug naar vroeger nu.'

Het lijkt of *Teun* zich excuseert: 'Die opleiding van mij is een beetje chaotisch verlopen. Eerst ging ik naar de mulo en toen naar de mts om er de lessen in bouwkunde te volgen. Maar toen ik vervolgens deze studie voortzette aan de hts in Delft, kreeg ik er steeds minder zin in. Weet je, ik wilde graag met mensen werken. Ik switchte daarom naar de opleiding tot maatschappelijk werker: eerst op mbo-niveau Sociale dienstverlening en vervolgens op hbo-niveau Maatschappelijk werk. Ik slaagde erin een parttime baan te krijgen bij de Sociale Dienst in Den Haag. Daar kreeg ik veel met mensen uit de bekende Schilderswijk te maken.'

De Kruiningse ***Teunis (Teun Vreugdenhil (0 X ab)*** is sinds begin 1994 lid van de redactie van de *Vreugdeschakel*. In deze kolommen maakt u nader kennis met hem en zijn gezin. Ook leest u waarom hij een schrijvende taak binnen onze familiekring op zich nam.

Maatschappelijk werk

Teun trouwt in 1978. Het jaar daarop -hij wordt dan 26 jaar- brengt ook een grote verandering in het leven van *Teun*. Het gaat dan werken bij de Sociale Dienst in de Brabantse gemeente Loon op Zand. Vanuit een krappe woning in Zoetermeer verhuist hij naar een onderkomen met de gewenste leefruimte in Kaatsheuvel.

Na vier jaar vertrekken *Teun*, zijn vrouw *Leatitia*, dochter *Heleen*, zoon *Peter* en pleegdochter *Leona* naar het Land van Heusden en Altena, om precies te zijn naar Aalburg. Daar gaat *Teun* als maatschappelijk werker de gemeentelijke dienst versterken. 'De naam Vreugdenhil klonk er familiair, want bij de Gereformeerde gemeente ter plaatse waren enkele predikanten van die naam werkzaam geweest', zo herinnert *Teun* zich.

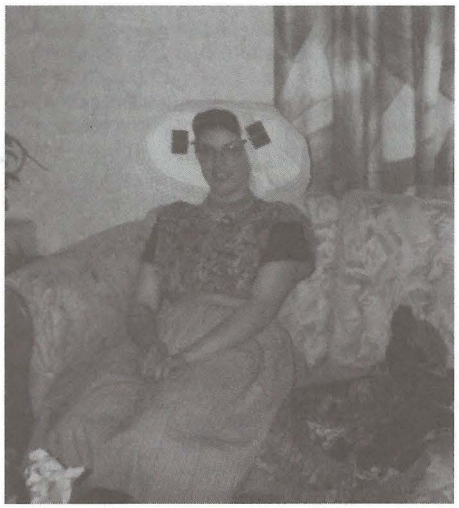

Teun en zijn dochters Heleen en Leona volgen in Hansweert lessen volksdansen, compleet met de traditionele Zeeuwse klederdracht. Heleen liet zich thuis in deze kledij fotograferen.

Omscholing

'In Aalburg', zo vervolgt hij, 'kreeg ik de kans om me te laten omscholen tot personeelsfunctionaris. Met een fulltime job en een gezin met drie kinderen ben ik dus aan de studie gegaan, vijf jaar lang.' *Teun* studeerde aan de Katholieke Leergangen op mbo- en hbo-niveau Arbeidsmarktpolitiek en personeelsbeleid. Hij studeerde af met een werkstuk over organisatiestructuur. 'En wat ben ik blij dat ik toen besloten heb dat te gaan doen', zo meldt hij uit de grond van zijn hart.

Het is 1996. *Teun* is inmiddels hoofd Personeelszaken van de gemeente Reimerswaal en nog steeds zeer tevreden met de keuze die hij eerder maakte. De gemeente Reimerswaal is vernoemd naar het verdwenen stadje met dezelfde naam. Het oude Reimerswaal was ooit de derde stad van Zeeland. Het was ontstaan op het tegenwoordige Verdronken land van Zuid Beveland dat destijds aan het eiland vastzat. Het huidige Reimerswaal omvat onder andere de dorpskernen Yerseke, Krabbendijke, Rilland-Bath, Waarde en de hoofdplaats Kruiningen. *Teun*: 'In totaal gaat het om 20.000 inwoners in een gebied van 20.000 ha, inclusief de Ooster- en de Westerschelde'.

'Op Personeelszaken hebben we met z'n vijven de zorg voor een kleine 250 personeelsleden, de ongeveer 85 vrijwillige brandweerlieden van vier brandweerdkorpsen meegeteld. Ik heb zelf het meeste te maken met de ook in Kruiningen woonachtige burgemeester. Hij heeft personeelszaken in zijn portefeuille en is dus politiek verantwoordelijk voor de gang van zaken op dit gebied. De gemeentesecretaris is mijn directe baas.'

Subtiel formulerend gaat *Teun* verder: 'Het levenspad van een ambtenaar is tegenwoordig met minder rozen bedekt dan vroeger. Het is vaak hard werken geblazen! Maar ondanks het vele overwerk, het soms wakker liggen in je bed, vind ik het een prachtig beroep. Je kent zo'n beetje iedereen. Je weet erg veel. Vrij onregelmatig werk, ja, dat wel, maar er staat tegenover dat je ook vrij veel vrijheid hebt.'

Interesse

De belangstelling voor alles wat met de familie te maken heeft, is *Teun* bij wijze van spreken met de paplepel ingegeven. 'Ik was al geïnteresseerd in het familiegebeuren, maar ben dat nu nog een tikkeltje meer', zo vertelt hij. 'Toen ik hoorde dat er redactionele mankracht nodig was, had ik toevallig mijn studieperiode achter de rug en dus veel meer tijd beschikbaar. En omdat ik voor mijn werk ook vaak in de pen moet klimmen, heb ik me aangemeld als mede-redacteur van de Vreugdeschakel. Helaas heb ik de afgelopen tijd wat lichamelijke "hobbels" moeten nemen. Dat kan nu eenmaal gebeuren. Het helpen samenstellen van de *Vreugdeschakel* vind ik leuk werk, net zoals het meedenken over de uitgave. In Zeeland hoor ik verder weinig of niets van de Vreugdenhillen. Mijn ouders sturen mij gelukkig regelmatig allerlei knipseltjes toe. Dat levert heel wat informatie op, waar je als redacteur zeker je voordeel mee kunt doen.'

Naamswijziging

De vrouw van *Teun*, *Leatitia*, werkt parttime als ziekenverzorgster in Zierikzee. Dochter *Heleen* is zestien en deed dit jaar eindexamen havo. Komend schooljaar gaat zij naar het vwo in Goes. De veertienjarige zoon *Peter* zit in Goes op het Agrarisch Opleidingscentrum. Pleegdochter *Leona* is ook veertien en volgt de mavo-opleiding. '*Leona* was 14 maanden toen ze bij ons kwam', licht Teun toe. 'Binnenkort hoopt ze ook de naam Vreugdenhil te krijgen. Met de procedure voor naamswijziging zijn we vorig jaar begonnen. We verheugen ons er allemaal op.'

Jaap (red.)

VAN HET BESTUUR

Voorzitter herkozen

Drs. *Dirk Vreugdenhil* is op 2 mei 1996 tijdens de vergadering van het bestuur van onze familiestichting als voorzitter herkozen en is aan een nieuwe periode van drie jaar begonnen.

Vreugdenhilkroniek

Burgerlijke stand in 1995

Geboren:

21.01.1995 te De Lier, **Kayleigh**, dochter van Manfred Theodor Vreugdenhil (K XI ay.1) en Cecillia Gerarda Maria Beijer
06.02.1995 te Naaldwijk, **Lianne**, dochter van Wilco Vreugdenhil (D XI b.3) en Johanna Wilhelmina Winkelman
27.02.1995 te Haarlem, **Ellart Jorden**, zoon van Willem Vreugdenhil (K Xii ae) en Miranda Fliek
16.03.1995 te Nieuwerkerk aan den IJssel, **Jos**, zoon van Arend Willem Vreugdenhil (K XI ae.10) en Gerdina Hoogland
28.03.1995 te Staphorst, **Hendrik Geert**, zoon van Dirk Vreugdenhil (K XI ae.6) en Jantje Wia Wiegers
28.03.1995 te Zoetermeer, **Lisa Justina**, dochter van Peter Jacob Vreugdenhil (C XI a.6) en Astrid Bekker
03.05.1995 te Zwijndrecht, **Jasper**, zoon van Johannes Vreugdenhil (D XI af.3) en Miranda Honkoop
24.05.1995 te De Lier, **Michael**, zoon van Dirk Gerard Vreugdenhil (C X y.3) en Johanna Gerarda Dijkzeul.

Gehuwd:

27.04.1995 te Leidschendam, **Sandrijntje Vreugdenhil** (Renske, O XI n.3) met Marinus Dick Groen, geboren 26 oktober 1971 te Voorburg, zoon van Dirk Marinus Bernardus Groen en Wilhelmina Johanna Jeriene Elve
19.05.1995 te Boxtel, **Claudia Vreugdenhil** (N XI aa.1) met Stephanus Johannes Eduardus van de Laak, geboren 28 november 1970 te Boxtel, zoon van Cornelis Wilhelmus van de Laak en Josephina Elisabeth Spierings
23.06.1995 te Naaldwijk, **Janneke Vreugdenhil** (N X ad.2) met Rudolf Hendrik Wienke, geboren 14 september 1962 te Monster, zoon van Henk Wienke en Fijtje Geertruida Plomp.

Overleden:

03.01.1995 te De Lier, Willem Varekamp (K X v.1)
09.02.1995 te Maasland, Cornelia Vreugdenhil (K XI 1.9)
27.02.1995 te Rotterdam, Margaretha Elisabeth den Houting (O VIII d.3)
12.03.1995 te Buford (U.S.A.), Wilhelmina Vreugdenhil (M VIII a.8)
27.03.1995 te Maassluis, Pieter Vreugdenhil (K XI z)
04.04.1995 te Maasland, Jakob Engelbert Vreugdenhil (N X at)
16.04.1995 te Bosch en Duin, Cornelia Vreugdenhil (K IX f.4)
30.04.1995 te Vlaardingen, Dirk van den Berg (K X a.7)
08.05.1995 te 's-Gravenhage, Maria Martina Vreugdenhil (D IX a.8)
23.05.1995 te De Lier, Trijntje Vreugdenhil (K IX e.2)
25.05.1995 te Loosduinen, Teunis Vreugdenhil (O X v)
02.06.1995 te Maassluis, Elisabeth Vreugdenhil (n VIII f.8)
05.06.1995 te De Lier, Jan Vreugdenhil (C IX u)
10.06.1995 te Poeldijk, Adrianus van Nierop (K IX 1.9)
22.06.1995 te Maassluis, Adriana Petronella Vreugdenhil (K IX c.10)
28.06.1995 te Maassluis, Arie Westein (K IX c.12).

Dank aan allen die hiervoor berichten stuurden. Doet u het ook? **De secretaris**

VAN HET BESTUUR

Twee 100-jarige familieleden gestorven

Na op 10 februari 1996 haar 104e verjaardag te hebben gevierd, is mevrouw *H.M. Kemmers-Vreugdenhil* (C VII k, 2) uit De Lier op 20 maart overleden. Een andere 100-jarige in onze familie, mevrouw *J. Vreugdenhil-Janknegt* (C IX o), op 19 december van het vorige jaar 101 jaar oud geworden, is ons op 23 april ontvallen.

De Vreugdeschakel is een uitgave van de

FAMILIESTICHTING VREUGDENHIL

Oplage: 1200
ISSN: 1384-8216

Voorzitter:
Drs. D. Vreugdenhil,
Willem Alexanderplantsoen 155,
2991 NC Barendrecht,
tel.: 0180-615453 (*buiten kantooruren*).

Secretaris:
Drs. A.M. Vreugdenhil RA,
Hohorst 24,
2678 DD De Lier,
tel.: 0174-516173 (*buiten kantooruren*).

Penningmeester:
J.P.Ch. Vreugdenhil,
Lariksdreef 25,
3137 PH Vlaardingen,
tel.: 010-4750032 (*buiten kantooruren*).

Bibliothecaris:
Dr. Th. Vreugdenhil,
Muzenlaan 95,
2353 KC Leiderdorp,
tel.: 071-5413809 (*buiten kantooruren*).

Redactie:
J. Vreugdenhil (eindredacteur),
Daniël v.d. Merwedestraat 7,
3341 GB Hendrik Ido Ambacht,
tel.: 078-6815066.

Kopij:
Gaarne zenden aan de redactie.

Advertenties:
Voor Vreugdenhillen en niet-Vreugdenhillen is er gelegenheid in de Vreugdeschakel te adverteren. Voor nadere inlichtingen kunt u zich wenden tot de secretaris drs. A.M. Vreugdenhil RA of de penningmeester J.P.Ch. Vreugdenhil (adressen zie boven).

Postbank nr. 53.11.808
t.n.v. Familiestichting Vreugdenhil

Wilt u de Familiestichting Vreugdenhil moreel en financieel steunen, dan wordt dat zeer op prijs gesteld. De minimale donatie bedraagt f 25,- per jaar. Giften klein of groot zijn uiteraard welkom.

14e jaargang, nummer 34

Personalia

MET STIP

● Staatssecretaris *Schmitz* besliste kortgeleden dat het 13-jarig meisje *Vivian Nena Ama Taylor* in Nederland mag blijven. Welke rol *Dirk Vreugdenhil* (C XI ah) en zijn Haagse school in de zaak van dit meisje speelden, leest u uitvoerig in een van de komende nummers van de Vreugdeschakel ● Onze secretaris zag de film Death man walking en stelde vast dat de uitstekende vertaling vanuit het Amerikaans werd verzorgd door ene *Adriaan Vreugdenhil* ● Maasdijker *Jan Vreugdenhil* (J XII a) -in 1991, 1994 en 1995 de beste bakker van het Westland- werd dit jaar nummer drie, aldus de Westlandse Courant ● Hetzelfde blad meldde dat *Marijke Vreugdenhil* (C XI aj, 1) tot de 'Sportvrouw van het jaar 1995' in De Lier werd uitgeroepen ● Ook in dezelfde krant de kop 'Tweede gele kaart voor Vreugdenhil'. Hij werd getoond aan *Leen Vreugdenhil* (J X a, 1), portefeuillehouder ruimte in de Hoekse deelgemeenteraad, omdat hij niet zou hebben willen vergaderen met iemand die in een interview minder vriendelijke dingen over hem had gezegd ● *André Vreugdenhil*, veroveraar van de Westlandse marathonschaatstitel, deed ook al van zich spreken en wel tijdens de in Groningen gehouden Nederlandse schaatskampioenschappen afstanden door een nieuw persoonlijk record van 2.01.03 op de 500 meter te rijden.

Vormgeving en produktie: *L+J van Dalen, Bureau voor communicatie en voorlichting*, Hillegom.